

Farmakoterapia w zapobieganiu nagłym zgonom sercowym

dr n. med. Aleksander Maciąg

z II Kliniki Choroby Wieńcowej Instytutu Kardiologii
Kierownik Kliniki: prof. dr hab. n. med. Hanna Szwed

Streszczenie.

Zapobieganie nagłej śmierci sercowej jest jednym z głównych zadań współczesnej kardiologii. Szeroko rozumiana farmakoterapia w zapobieganiu nagłej śmierci sercowej powinna obejmować profilaktykę powstawania i rozwoju choroby wieńcowej obejmując leki przeciwplateletowe i statyny u pacjentów z chorobą wieńcową. U pacjentów z niewydolnością serca, niezależnie od etiologii, istotne znaczenie ma terapia ACEI lub blokerami receptorów ATII. U pacjentów z niewydolnością serca oraz po przebytym zawale powinno się stosować leki beta-adrenolityczne, w maksymalnych tolerowanych dawkach. W populacji szczególnie zagrożonych NZK największą rolę ma implantowany kardiowerter defibrylator. Stosowanie leków antyarytmicznych grupy I i III nie poprawia rokowania co do nagłej śmierci sercowej.

Summary.

Prevention of sudden cardiac death (SCD) is a main goal of modern cardiology. Pharmacological prevention of SCD contains coronary artery disease prevention with antiplatelet and statin treatment. In congestive heart failure patient ACEI or AT II blockers are indicated. Beta-blockers are strongly recommended after myocardial infarction and in congestive heart failure patients. In high risk population ICD should be considered. Antiaritmic group I and III have no benefits in SCD prevention.